

Učitel matematiky

Tomáš Opatrný

Vídeňská mezinárodní škola a bakalářský titul

Učitel matematiky, Vol. (1992), No. 2, 38

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/152082>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1992

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

VIDEŇSKÁ MEZINÁRODNÍ ŠKOLA A BAKALÁRSKÝ DIPLOM

(Tomáš Opatrný, Přírodovědecká fakulta UP, Olomouc)

Slyšeli jste už o škole, kde potkáte žáka z Pákistánu vedle školáka z Dánska a kantora z Kanady? O škole, kde úspěšně složená maturita je vstupenkou na Oxfordskou univerzitu? Je téměř paradoxem, že, i když se tato instituce nachází nedaleko od nás, nevychová ani nestuduje na ní žádný Čech. Snad proto je u nás tak málo známá. Pokusím se předat vám o ní několik nejdůležitějších informací.

Viedeňská Mezinárodní škola (Vienna International School) vznikla v roce 1978 z Anglické školy ve Vídni. Slouží především dětem diplomatů OSN, v současné době se tu vzdělává přes 1250 mladých lidí ve věku od tří do devatenácti let ze 78 různých národů.

Škola je rozdělena na čtyři stupně podle věku - pro nejmladší děti do šesti let, šest ročníků prvního stupně (přibližně pro věk 5 až 11 let), tři ročníky středního (11 až 14 let) a čtyři ročníky pokročilého stupně (14 až 19 let).

Vyučuje se zásadně anglicky. Žáci, kteří přicházejí do školy a jsou mladší než čtrnáct let, mohou být zařazeni na rok do zvláštní třídy, kde získají potřebnou úroveň v tomto jazyce. U starších je již plynulá angličtina podmínkou přijetí. Na škole je však běžné, že žák spolehlivě ovládá pět řečí - svou mateřštinu, každodenně musí mluvit anglicky a německy a často si vybírá další dva jazyky jako obory studia.

Zajímavým způsobem se tu řeší klasifikace. Dvakrát v roce píše každý učeň na každého svého žáka hodnocení - asi půlstránkovou zprávu o průběhu studia. Student pak získá svazek doplněný ještě o hlášení vychovatelů, lékaře a ředitele školy. Byrokracie a formalismus, psát několikrát do roka přes sto takových papírů? Formalismus určitě ne, každý učitel nese za své hodnocení tvrdou odpovědnost, kterou pocítí, pokud například vychválený student neuspěje u maturity. V takovém případě musí podat demisi.

Mezinárodní maturita (International Baccalaureate Diploma) je závěrečná zkouška na škole, zároveň je však uznávána všemi významnými světovými univerzitami jako postačující podmínka pro přijetí. Studenti běžně pokračují v Oxfordu, Princetonu, Cambridge ...

Přípravě k maturitě jsou věnovány poslední dva roky školy. Student si vybírá šest předmětů, které bude studovat a z nichž pak složí zkoušky. Tři předměty absoluuje na vyšší úrovni (po sedmi hodinách týdně) a tři na nižší (po čtyřech hodinách). Výběr přitom musí obsahovat dva jazyky (může to být i mateřský jazyk a angličtina), matematiku, alespoň jeden přírodovědný a alespoň jeden humanitní obor.

Volit lze mezi několika světovými jazyky - angličtinou, francouzštinou, němčinou a řadou dalších jazyků, jako je čínština, dánština, hindština, indonéština, ale i maďarština, ruština, polština nebo latina. Mezi přírodními vědami figurují hlavně fyzika, aplikovaná chemie, biologie, studium životního prostředí, mezi humanitní pak historie, geografie, ekonomie, svět islámu, hudba a umění. Součástí zkoušky je pak také vypracování rozsáhlého eseje a otázka z teorie vědy.

Podobně jako si student vybírá mezi předměty, má určitou možnost volby i v rámci konkrétních oborů: Pokud jste se například rozhodli absolvovat kurz fyziky na vyšší úrovni, budete studovat povinně mechaniku, molekulo-vu fyziku, fyziku vlnění, elektřinu a magnetismus, atomovou a jadernou fyziku a můžete si vybrat tři z osmi volitelných témat - astrofyziku, termodynamiku, časové proměnné proudy, elektrické systémy, fyziku pevných látek, geometrickou optiku, fyziku elementárních částic nebo speciální teorii relativity. V případě, že si vyberete fyziku jako vedlejší předmět, čekají vás čtyři tematické celky - mechanika, světlo a vlnění, elektřina a magnetismus a vlastnosti atomů. V tomto kurzu se pak používá pouze minimum matematiky a nevyžadují se žádné předchozí znalosti oboru.

Než se s námi pan Dindorfer rozloučil, umožnil nám zhlédnout videozáznam z výuky. Pro mnohé to byly překvapující snímky. Že nejde o záběry z přestávky, vyšlo najevo až po chvíli - mezi volně se pohybujícími a rozmlouvajícími studenty padla kamera na kantora, který cosi vysvětloval mladíkovi u stolku s měřicími přístroji. "... a tato dívka je z Polska a teď studuje v Cambridge ...", přerušoval občas hlas pana Dindorfa babylonský, převážně však anglický, šum třídy. Přestávka přitom vypadá jinak, žáci si udělají pohodlí - nejčastěji si lehnou na chodbě na zem - a učitelé musejí chodit opatrně, aby snad na někoho nestoupili. Poněkud uvolněné hravy na akademickou půdu, zdálo by se nám. Ptejme se však raději na střešní morálku. Jisté je, že se nestává, aby se gymnazisté nesnažili učit, nebo aby si kantoři dopřáli "oddechovou hodinu".

Na přípravě 2. čísla Zpravodaje Učitel matematiky a fyziky se podíleli:

doc.dr. Milan Koman, CSc., František Janeček, František Procházka,
doc. Ivaň Fischer, CSc., a dr. Václav Sýkora, CSc.